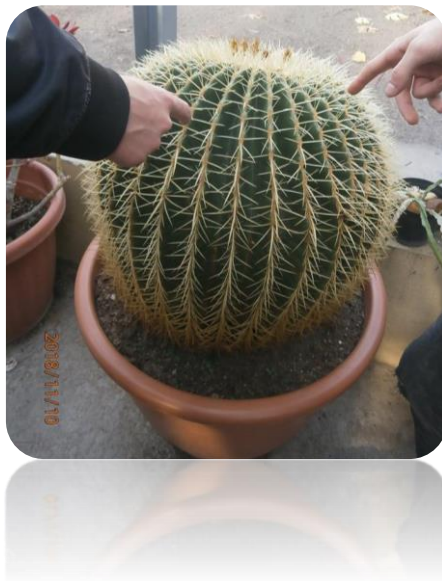

Egressy Tükör

2018 ős

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Design: Guti

Szerkesztő: F. Juhász Márta

A szerkesztésben segített: a 9. ,a 9. s diákjai, Tóth Johanna, Zsámár Benedek, Szlávik Marcell, Szűcs Máté, Deli Tamás, Sánta Benedek, Guti Patrik, a 12. a tanulói

Tartalom

Milyen kilencedikesnek lenni az Egressyben?.....	3
A 13. évfolyam.....	5
Egressysek színházban.....	7
Okt. 23.....	9
EuroSkills.....	10
Szalagavató.....	14
Kirándulások.....	15

Milyen 9.-eseknek lenni az Egressyben?

Amikor idejöttem teljesen másra számítottam. Igazából mindenki azt mondta, hogy nagyon nehéz lesz. De én most még nem találom annak. Az elején többet voltam a régi barátaimmal, de aztán megszoktam az osztályt. Sok foglalkozás volt, amin megismerhettem az osztálytársaimat. Az első ilyen a gólyatábor volt 2018 augusztusában.

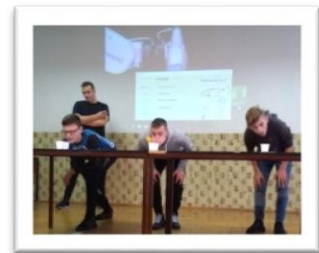
Eleinte nagyon sok színes egyéniség volt a társaságban, s ez jó sokszínűség volt. Itt kezdődött az összekapcsolódás. Itt volt az első találkozás, az első barátkozás. Voltak megismerő feladatok, névmemóriás játékok, túrák –okés, volt, akinek sok is volt ez. Még egy táborüzés este is belefért. Pikk-pakk elrepült az a 4 nap. Aztán jött is az évnitó. Annyira furá volt, nagyon más, mint az általánosban.

Az első hónap a suliban nehéz volt. Megtanulni, mi hol van, kiismerni az épületet és a tanárokat. Az egész olyan átláthatatlannak tűnt, 2 hét is beletelt, mire jól tájékozódtam.

Új hely, új közösség, új barátok. Már jókat beszélgettünk a srácokkal. Rossz volt itt hagyni őket a nap végén. Napról napra jobb kapcsolatot ápolgattunk egymással.

A gólyaavatótól volt, aki tartott az addig látott videók miatt. De tök jól sikerült. Bár sokan hiányoztak. Sokat nevtünk, jól összehozta az osztályt. Jókat beszélgettünk, sok mindent megismertünk egymásról, így fejlődött az osztályközösség. Kell ez, hogy mindenki számíthasson mindenkire. Mert úgy egyébként éppoly irritáló, mint jó, hogy sokan vagyunk ebben az osztályban.

A 9. a közös programjai között szerepelt egy szakmai nap a Bláthyban. A 9. s a többi sportolói osztállyal vett rész sportos programokon a testnevelés tanárokkal: pl. télen a korizás, előtte meg az úszó vb.

De legtöbbször a Hungexpós kiállításra emlékeztek vissza szívesen. EuroSkills, sokféle szakmát meg lehetett ott ismerni. Bár mindenki szétszéledt már a letelejésén, sokan a saját leendő szakmájuk standjainál időztek a legszívesebben. A robotok összerakása, működtetése volt a legizgalmasabb. De sok országból érkeztek a szakmai versenyre mindenféle szakmában megmérettetni.

Ami egy nagy pozitívum a sulinkban, hogy a vezetőség a szombati tanítási napokra mindig tud jó programot szervezni. Egy ilyen volt a Városligetben a DÖK-nap, ami afféle akadályverseny volt különböző feladatokkal. Az osztálykarácsony is jól sült el. A 9. s biliárdozni volt.

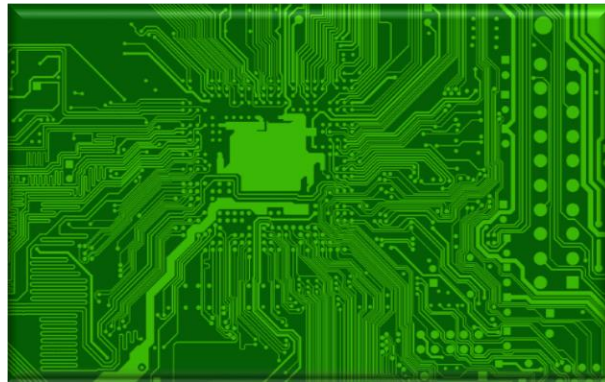
Összességében nem mondanám, hogy rossz a sulí, a tanárok is jószívűen állnak hozzánk, némelyikük tényleg „nagy forma”.

Jó érzés azt mondani, ha megkérdezik, hogy most hová járok, hogy az Egressybe. Pozitívan csalódtam ebben az iskolában.

S mindez jót tesz a tanuláshoz való hozzáállásomnak is.

(9. a és 9. s tanulói)

Milyen 13.-osnak lenni az Egressyben - Informatikai rendszergazda

Az évfolyam tantárgyai között szerepelnek: IT hálózatbiztonság, hálózati alapismeretek, hálózati operációs rendszerek, műszaki ismeretek.

Mégis mitől több ez, mint az elmúlt 4 év?

A közismereti tárgyak nélkül nagyobb hangsúlyt kapnak a szakmai tantárgyak, amelyekben így jobban elmélyülhetünk, több energiát fektethetünk bele. Általában napi 7 óránk van, amelyek során komoly informatikai szakmai gyakorlatot is folytatunk. Bár egész nap gép előtt ülünk, mégis szórakoztató tud lenni az „informatika” számunkra.

Modern gépparkunk lehetővé teszi, hogy a legújabb eszközökön mutassák be tanáraink számunkra az IT új vívmányait.

Gyakorta veszünk részt szakmai programokon: pl. „Szakmák éjszakája”, „Mi a pálya?” Itt szokás szerint az irányítható robot volt a legnépszerűbb program az általános iskolások számára.

Az iskolánkba meg-meghívják olyan cégeket, melyek kapcsolatban vannak leendő szakmánkkal. Például Eleven Kft., P&G.

Szívesen csatlakozik a 13. évfolyam a közösségi programok szervezéséhez, ilyen volt pl. a városligeti akadályverseny. A Vajdahunyad vári futó programon mi voltunk az állomásfőnökök. Semmi komoly, csak el kellett futni adott időn belül Anonymus szobrához, készíteni vele egy fotót, s visszajönni. Az akadályversenynek pont az volt a lényege, hogy nem komoly, hanem pihentető, főleg azért, mert kiszabadulunk az iskola falai közül.

Így látja ezt a leendő elektronikai technikus

Az elektronikai technikus képzés legnagyobb előnye talán, hogy naprakész szakképzettséget biztosít a tanulói számára.

Hogy mit értünk az alatt, hogy naprakész szakképzettség?

Most kapott az iskola csomó új laptopot, és Festo PLC-eket. (Az iskola komoly kapcsolatot ápol a Festoval, amely pneumatikai rendszerekkel foglalkozó cég.) A programozható logikai vezérlő gyártási folyamatokban fontos szerepet játszik az automatizálás digitalizálása óta,

mondhatni mindent ezek irányítanak. A képzés során a diákok megismerkedhetnek a pneumatikai rendszerekkel, összeállításuk folyamatával. Képessé kell válniuk elektronikai áramkörök tervezésére számítógéppel, és megvalósításuk is egyszerűvé válik számukra év végére. Nagy Péter tanár úr mindig kiemeli, mennyire fontos ezen áramkörök mérése, hibakeresése is.

A 13. évfolyam diákjai természetesen szívesen közreműködnek az iskolai programok megszervezésében, lebonyolításban. DÖK-napon a Városligetben a feladatok állomásainál voltak állomásfőnökök, a csodás feladatokért is ők voltak a felelősök. A legelektrosabb feladat, amikor az anyacsavarokat kellett egymásra pakolni. A gólyaavatón is segédkeztek, Benedek volt az animátorok egyike, ő vezette le műsorvezetőként a programot.

Rendszeres résztvevői tizenharmadikosok a „Mi a pálya?” és a „Szakmázz !” programokon a tanárok mellett az Egressy standjának. A „Mi a pálya?” az ELMŰ Sporttelepén van minden évben Szujó Zoltán nevével fémjelezve, aki rendkívül népszerű a diákok körében. Annyit kell beszélni a suliról, hogy a végére mindig elfáradnak. De jó reklám ez a szakmai képzéseinknek.

A céglátogatások során kiderült, hogy mindig szívesen látnak a BKV-nál minden egressys diákot, valamint a P &G alkalmazottai között is jó helyünk lesz.

Továbbá 32 plusz pontot jelent a felsőoktatási intézményekben továbbtanulni vágyóknak. A pontok elfogadásáról pontos infókat lehetett szerezni az Educatio kiállításon. Az egyetemek TO-sai szívesen nyújtottak erről tájékoztatást, valamint lelkesen invitáltak bennünket mindenféle nyílt napokra is. Külön kiemelik mindig ilyenkor a duális képzéseket, amelyeken igen hasznos lehet egy egressys technikus előképzettség.

Egressysek a színházban

Tavaly hívta fel a figyelmünket a magyartanár a kötelező olvasmányok interaktív feldolgozásának hasznosságára. Először kilencedikben láttuk az Oidipus-nyomozást a József Attila Színházban a Partvonal Társaság előadásában, majd pontosan egy évre rá ismét találkozhattunk ezzel a csapattal, ezúttal a Tartuffe előadásán. Most már tudtuk mire számítsunk, ha azt halljuk – beavató színház: szórakoztató volt, modern és zajos. Valószínűleg az első előadások egyikén voltunk, mert alig volt hely, szabad szék, még a tanárnőnek is a színházigazgató személyesen kerített székét.

Szegény Szalka így is végig állta az egész előadást.

A kedvenc szereplőnk kétségkívül Damis volt. De Tartuffe fergeteges asztalra ugrása is mindent vitt. Az előadást időnként megállította a rezonőr, és kikérte a véleményünket adott problémával kapcsolatban, pl . miért nem tiltakozik Marianne erőteljesebben apuci férjjelöltje ellen. Mi már rutinos látogatóként nem voltunk restek jó hangosan véleményt nyilvánítani, és ezzel is emelni az előadás hangulatát.

Ugyanezt az előadást látta a 10. a és a 12. a osztály a Marczibányi Művelődési Központban. Ők kevésbé voltak oda a modern feldolgozástól. Nemigen értették mit vár tőlük Elmira bátyja, miért kérdezteti őket. A végére kicsit felengedte, s akkor már be mertek szólni Tartuffe-nek.

A 2. félév kezdetén voltak a 10. k-sok Bánk bánt nézni, ki a Nemzetiben, ki a Partvonalnál –

ismét. Úgy tűnik mindkét csoport jól szórakozott, s átjött a történet is ebben a modern köntösben is.

Az Nemzeti Színházba igyekvők az előadás előtt és után körbe tudtak nézni a parkban, ahol a legnagyobb magyar színészek szobrai láthatóak.

A nemzetis előadás kicsit alternatívra sikeredett, sőt kicsit 18+-osra is Izidóra,- (na, jó a tanárnő később árulta el a hölgy nevét és posztját)- cicije miatt. Udvaros Dorottya játszotta Gertrudist, úgy tűnt, mintha még maga is utálná az egész szerepet. Kicsit furá volt, hogy az egyik szereplő mintha többször is meghalt volna,-ő volt Biberach. Ill. a sok véres jelenet miatt a kisgyerek-szereplőket biztos kihagytuk volna. Az első sorban ülni se volt biztonságos, mert hol egy óriási bikafejre kellett vigyázni, hol citromlé fröccsent a nézőre. A Békétlen Band az elején az idősebbeknek nemigen jött át.

A József Attila Színházban az alkotók egy bírósági tárgyalás kereteiben próbálták érthetőbben előadni a nemzeti dráma lényegét. Egy olyan fontos műnek, amelynek megértése napjainkban a középiskolás korosztálynak egész biztos komoly gondot okoz.

II. Endre, a király volt a bíró, a moderátor, - ő a közönség részvételével tárta fel az események rejtélyeit, a szereplők indítékait.

Tragédia ide vagy oda, sok jelenet már-már komikumba hajló volt: Tiborc, a hajléktalan, lopni járó figura.

A partvonalasok szerintem már megismertek bennünket, mert megint jutott nekünk is szerep a darabban.

Szalka táncolt a királynővel, Vass Peti pedig Melindával.

Sajnos Quintus Konrád, a társulat vezetője bejelentette, hogy ez az utolsó ilyen jellegű darabjuk... Hogy Gertrudis szavaival éljünk:

„ez ma udvaromban az
Ily esztelenkedések közt utolsó
Fog lenni”

Mindkét előadás annyira szórakoztató volt, hogy felmerült bennünk: tényleg csak ennyi lenne a Bánk bán?! De akkor miért idegenkedik tőle mindenki annyira? Így mintha nem is lett volna olyan vészes!

Meggyőződésünk, hogy sokkal több ilyen jellegű előadásra lenne szükség. Így nem a kötelező jelleg, hanem inkább a szórakoztató jelleg domborodik ki. Mindenesetre az adott dráma megértéséhez közelebb vitt az előadás, mint Katona József veretes szövege, az órai felolvasások és táblarajzok.

Október 23. –nemzeti ünnep

A 12 a és a 12. k osztály a Kisfogházban tett látogatást, mint minden évben a végzősök.

Először a cellákat nézték végig, a fogva tartottak képeit, majd a kivégzések helyszínén tartott egy „tárlatvezetést” „az idegenvezető hölgy, végül az udvaron az emlékműveknél tettük le a kegyelet koszorúit az osztály nevében.

A Kisfogház Emlékhely kiállításának megtekintése után mindannyian kaptunk egy Börtönversek kötetet az elítéltek költeményeiből.

Fónay Jenő: A Kisfogházban (ahol élned és halnod kell)

Bádog az ablakon.

Könny gyűlik szememben

Penész a falakon.

ha álmodni merek

Penész a testeken.

egy magányos sápadt pillanatban.

Éjjel-nappal 25 Watt...

Mégis mindig álmodok.

Szemben a mélyedésben

Megfeszülök az álmohúrokon itt

Nem ragyog

ahol penészmáz ül a csenden is.

A hallgatás kopogja az időtlen időt.

Az Egressy diákjai a szakmák olimpiáján

(9. k/11. s)

csak egyszer adódik az

ilyenen részt vehet, még ha csak szemlélőként is. Látványos szakmai bemutatókra számítottunk... amit meg is kaptunk, még ha néha csak madártávlatból is ☺

Mindenképpen tetszett a diákoknak, hogy sok munkát, szakmát láthattak gyakorlati tevékenységben. Ahogy ők nyilatkoztak: „lehet, hogy infót tanulok, de nem biztos, hogy ezen a téren fogok elhelyezkedni, nem árt, ha életközben szemlélhetnek meg mást is”.

A 2 épületben zajló versenyprogram sok élménnyel ajándékozott meg érdeklődő tanulókat, (a repiajándékokon kívül). A legnépszerűbb a fiúk számára az 1. kaputól balra az autók diagnosztizálása volt. A Merci kamion, az Audi, a traktorok kétségkívül látványban is ott voltak.

Az autószerelő részlegnél kipróbáltuk a szerelést, cseréltünk kereket időre. Az Audinál kitöltöttük a tesztet, amiben olyan kérdések voltak, amelyek az Audi-gyárhoz, Gyórhoz kötődtek. Itt lehetett nyerni táskát, cukorkát, meg kulcstartót. Természetesen a szimulátort is kipróbáltuk, bár ott sokan voltak, így

pl. Krisztián Bencére sokat kellett várni. Mondanunk se kell, hogy a katasztrófavédelmi résznél is sok volt az érdeklődő a sulinkból.

Több látványosság volt, több nemzet fiatal képviselői ott helyben produkáltak előttünk a szakmai terméküket. Ez volt a szakmák olimpiája. Érdekes volt látni, hogy a különböző országok fiataljai mennyire más tempóban, más struktúra szerint dolgoznak. Pl. a kerttervezésnél is mindegyik mást vett előre, pedig ugyanazt kellett elkészíteniük.

Mik voltak a leglátványosabbak?

Felsorolni is nehéz lenne. A pékeket már messziről megéreztek, láthattuk, hogyan gyúrják a tésztát, sütik a kenyeret, de sajnos kóstoló nem volt. A virágosoknál csokrok voltak kirakva díszletnek, lehetett virágot kötni s elhozni, voltak fodrászok, kőművesek, falfestők. Az épületgépésznél egy VR-szemüveggel falra kellett mászni, fel az épület tetejére. A fodrászatnál húzni kellett képeket, s annak alapján készítettek frizurákat a versenyzők. A körmösöknél minél extrább körmöket lehetett készíttetni annak, aki elég gyors és türelmes volt a csajok közül. Egyik helyen ott programozták be előttünk a különböző elektronikai eszközöket. Néhány dolgot interaktívan mi is kipróbálhattunk. A saját élmény, a megtapasztalás akkor is jó, ha konkrétan nem ez a szakma izgat bennünket.

A nemzetközi delegációk jelenléte is érdekes volt számunkra, mert előfordult, hogy egyikünket angolul szólítottak meg, de lévén a kérdező úr sem volt angol, elég érdekes volt a kiejtése, s ezért nemigen értettük, mit szeretne tudni. Ez megnyugtató volt kicsit számunkra, hogy másutt is van még mit fejlődni az angoloktatásnak.

Hálózatépítő szakirányon volt Tóth Johanna önkéntes több osztálytársával együtt. Tulajdonképpen szabad program volt, többen a robotikánál szerepeltek. Takács Szabiék folyamatosan mutatták be a látogatóknak a robotokat. A szkanderos robot nem működött sajnos, azt csak elkezdték még programozni. Pepper volt a legaribb robot. Tényleg, mintha a jövőben lettünk volna, kész sci-fi volt.

Mindenképp sokat számított, hogy jelen lehettünk ezen a jeles eseményen, szakmai programon.

Akadályverseny a Városligetben

A legfontosabb, amit minden diák kiemelt: jó volt kimenni az iskola területéről. Jó volt, hogy együtt voltak az osztályok, hogy bejárhattuk az egész Városligetet szinte. Lehet, hogy a feladatok nem voltak túl izgalmasok, de mindenki meg tudta őket csinálni, mindig volt önkéntes jelentkező. Arra is kellett ezek, hogy a csoportmunkák jobban összeszedjék az osztályokat.

Akik a Hősök terén kezdtek reggel, jól jártak, még kevés volt a turista, nem volt nagy ügy felismerni a hét vezért... turisták jelenlétében ciki lett volna, ha ez kimarad! Szelfit meg ők is szoktak lőni a hőseinkkel. Természetesen Szűcs Máté így is büszke volt, hogy ő kapásból tudta mindet!

A 9. k ugyan csak 2. lett, (kicsit utólag derült ez ki, mikor újra számlálták a pontokat állomásonként). Deli pl. arra emlékezett a leginkább, hogy az Anonymus szobornál rekordot döntöttek. Ebből is látszik, hogy nem a győzelem volt a fontos, hanem a részvétel.

A Városligetet szinte teljesen besétáltuk, itt-ott eltévedtünk, hisz nem mindenkinél volt térképész. Gyorsan végig mentünk az összes állomáson. Némelyik állomáson ott voltak a 13.-osok mellett a DÖK-ösök is. Kihagyhatatlan volt az elektrós feladat, a csavarrakosgatás is, vagy pl. a zenehallgatásnál a Széchenyi fürdőnél Víg Zsombor. Itt alig feltűnően lehetett puskázni a telefonról. Bár így is mindenki felismerte –szerintem –pl. Kisgrofót.

A mókás, vicces feladatoknál volt, aki ugyanolyan poénra vette a feladatmegoldást is. Kurucz fújta egy ideig a lufit, majd egyszer csak megunt, hogy az nem azt cselekszi, amit ő akar, és felkapta, majd bevitte a célba.

Néha voltak torlódások, mert egyik-másik osztály tényleg gyorsabb volt, mint a másik, vagy volt, aki nemigen igazodott el a térképen. De Csoboth tanárnő tréfás találós kérdései jól feltartottak minket, és oldották a hangulatot is.

Amikor össze kellett szedni, hogy ki milyen feladatra emlékszik, érdekes volt hallani, hogy mindenki mást idéz fel a keksszel a szájban ugrálástól a csavarok összerakásáig. Naná, mert mindenki részt vett valamiben!

Pályorientációs nap az Egressyben

Mindenképpen értékelik a diákok, hogy a szombati munkanapokon nem a tananyag áll a középpontban, hanem valami olyasmi, ami ezt a korosztályt lekötheti, érdekli, s a számukra fontos. Ilyen húsba vágó téma a tanulóknak a pályaválasztás.

December 15-én mindenki választhatott az öt érdeklő témák közül kettőt, amire elment, s aktívan részt vett az előadáson.

Ezen a napon különböző helységekben más-más előadásokon vehettek részt az érdeklődők.

Volt pl. önéletrajz-készítő workshop, vagy a két tannyelvűsöknek előadás a külföldi tanulási lehetőségekről, de tartott foglalkozást a pszichológusunk is. Gosztola tanárnő a külföldi csereprogramokról beszélt.

Steven tanár úr a szakmákról beszélt angolul, hogyan ismerjük meg magunkat, hol tudunk elhelyezkedni. Sokan voltak rá kíváncsiak, több turnus is volt, kb. 15 fő volt egyben. Munkavállalási titkok Magyarországtól Amerikáig volt a foglalkozás címe.

Az egyik legnépszerűbb helyszín, ahová gyorsan kellett regisztrálni, mert elfogytak a helyek a Legorobot-projektről való beszámoló volt, amelyet Cizcze tanárnő tartott.

Volt Tőzsdejáték, hangszakkör, de tartott foglalkozást a pszichológus is... ettől tartottak is páran, de Podoveczky szerint meglepően jól érezték magukat a jelenlevők, neki tetszett.

Természetesen kihagyhatatlan volt iskolánknak az ökológiai téma, hisz szeretnénk jövőre elnyerni az örökös ökoiskola címet.

Pap-Mednyánszki Jusstina tanárnő tartott bemutatót a személtmentesebb jövőről, ahol gyakorlati tippet és trükköt mutatott be, hogy a fejlődés valóban fenntartható legyen, hogy tanúsítsunk etikus környezeti magatartást mi, középiskolás korosztályúak is.

Szalagavató

Minden évben nagy vita van arról, hogy legyen –e vagy sem szalagavató az Egressynek, kell -e ez nekünk vagy sem .

A 12. k osztálynak ez nem volt kérdéses, mindenki természetesnek vette, mivel egy szép befejezést akartunk az itt eltöltött 5 évnek. A szervezést nagyrészt az ofő és Fehér Patrik megoldotta. Sajnos a keringő kimaradt az életünkből, mert nem tudtunk elég párt kiállítani, ill. a próbák időpontjának megszervezése kissé nehézkes volt. A táncot Hegyi Benjamin tanította be, de a zenei alapot az osztály találta ki, Patrik vágta össze. A tánc témájának ötlete szintén Patrik nevéhez kötődik, de az osztály alakította saját egyéniségének megfelelően –ld. Plavec. A próbák során nem mindig mentek zökkenőmentesen, de a végeredmény paradés lett.

Az öltöny designját hosszas vita előzte meg, de végül konszenzusra jutottunk: diplomatakék –ez pont nekünk való. Nem volt az olyan rossz, de az is lehet, hogy csak emlékebe elrakjuk a szekrénybe az ünnepi öltözékünket.

A szalagavatón minden évben van egy bemutatkozó szöveg egy-egy osztályról. Ez általában rímekbe szedett, tréfás, jellemzők sora, ám idén nagyon meghatóra sikeredtek ezek a beszédek két osztály (h, k) esetében . A k osztály beszéde az utolsó pillanatban lett kész, ez Mákos Patrikot dicséri, aki bizony nagyon izgult, amikor ezt felolvasta. Az osztály ugyan a próbán hallotta először a szöveget, de nagy egyetértésben bólintottak rá.

A szalagavató műsorból semmit sem láttunk, mert folyamatosan készültünk hátul, a színpad mögött. Sajnos a másik két osztály táncát sem láttuk.

Az osztályvideóhoz minden jelenetet külön vettünk fel az udvaron. A kameraman Takács Szabolcs volt, mindenki saját magának talált ki pár másodpercnyi jelenetet. Mindenki töltött fel a drive-ra képeket az elmúlt 4 év nagy jeleneteiből. Vicces volt, mert az első jelenet pl. Benedeké volt, akinek a jelenlétét menten sikítás követte, s pont itt volt egy technikai hatásszünet. A technikai problémák ellenére nagyon szórakoztató volt. Otthon újra kellett nézni a családdal nagyképernyőn. Elvileg készült rólunk videó is, amelyet szintén feltöltöttek a drive-ra. Az after a Polgári Mulatóban volt az Astoriánál, az osztály nagy része természetesen részt vett rajta. Hatalmas buli volt, izgi programokkal. ☺

Kirándulások

A 12. k még év elején volt osztálykiránduláson, Pálkövén.

Tanárkísérőnk az ofő: Pap-Mednyánszki Jusztina és helyettese: Ábrahámné Huszár Éva volt - bátor tanárként, felügyelőként. A Balatontól úgy egy 100 méterre lévő diákszálláson voltunk, aminek jó kis általános iskolás feelingje volt. A szállás panziószerű volt 4-5 fős szobákkal, teljes ellátást kaptunk. Mások is voltak rajtunk kívül, tehát elvileg lehetett haverkodni. Volt egy rakás sportolási lehetőség, lehetett focizni, röpizni, úszni, aki elég bátor volt, mert a víz azért hideg volt. Marciék egész jól kihasználták a játszótéri rudakat edzésre.

A nap nagy részében lelkesen pihentünk. Nagyon ment a röpi és a foci. Még a tanárnők is beszálltak. A szalagavatós videóba gyűjtötte ofőhelyettes a képeket.

Osztályprogramra indultunk a Sugárba, mozit tervezve, de végül közös shoppingolás és közös ebéd volt. De azért a mozizás sem maradt el, mert egy hónap múlva az Arénában mindenki jelen volt, legfeljebb nem ugyanazt a filmet néztük együtt, hanem 3-4 csoportra szakadva ültünk be egy-egy filmre.

Az okt. 23-ai nemzeti megemlékezést mi a Kisfogházban éltük meg. Az idegenvezető hölgy nagyon komolyan vette a tárlatvezetést. A legmegdöbbentőbb az akasztófás szoba volt. Mindenki kapott egy ismertető füzetet, valamint egy verseskötetet, amiben a fogva tartottak költeményei voltak.

Télen voltunk korizni a Városligetben. Ezzel kiváltottuk a kötelező szombati szabadidős progikat.

Ha feltennék nekünk a kérdést: milyen végzősnek lenni az Egressyben, azt mondanánk: igazándiból nem vészes, jó a legnagyobboknak lenni.

12. a kirándul

Mindig vannak az évnek olyan napjai, amikor ősszel és/vagy tavasszal osztálykirándulásra adjuk a fejünket.

Volt, hogy túrázni voltunk, volt, hogy csak egy múzeumig jutottunk. Na, idén elmondhatjuk, hogy ötvöztük a kettőt. Ősszel az Orczy – parknál a Közszolgálati Egyetem melletti múzeumban voltunk egy programon, majd átmentünk a másik oldalra, a Fűvészkertbe.

Először megdöbrentünk, hogy csupa kicsi gyerek akart velünk bejutni a múzeumba. Koszárral én (Szűcs) még később is, külön vettünk jegyet, még ajándékot is kaptunk, kézfertőtlenítőt, ami azóta is itt lapul a

zsebemben.

Szerencsénk volt, hogy ennyire nyitásra jöttünk, mert így először mi mehettünk be abba a felfújható csillagokat nézni, (- ez volt az Utazó Planetárium). Olyan nyugi volt benn, hogy Sándor majdnem el is aludt a végére. Később, amikor elmeséltük, Vezendi még bánta is, hogy ez kimaradt az életéből.

Az előtérben mindenféle standok voltak, ahol gyorsan körülnéztünk. Néhol meg-

megoldottunk egy-egy feladatot. Az előadók, animátorok jót mosolyogtak, ha valami nagyon nem ment. De pl. a lenyomatokat: agancs, kagyló, csiga mind jól eltaláltuk. Tetszett az előtérben lévő kiállítás is a misztikus lényekről.

A belső részben is voltak kiállítók. Pl. a térképészeknél megoldottak Kuruczék egy keresztrejtvényt, s nyertek egy domború térképet a Velencei-tó környékéről, amit aztán felváltva vittünk, s időnként elhagytunk, majd gyorsan megkerestük pluszfeladatként.

Az időszak kiállítás a földikutyákról szólt. Ott megnéztük a videót, meg társasoztunk. Ill. néhányan az anyákról szóló Semmelweis emlékkiállítást is megszemlélték.

Aztán átmentünk a Fűvészkertbe.

A trópusi növényekről voltak előadások, kiállítás, feladatok. Végig néztük az egész kertet, de a feladatlapot végül nem oldottuk meg, bár valami bonsait lehetett nyerni vele, ami igen drága növény. Volt, ahol nagyon kevés volt a hely, s a pálmaházban nagyon meleg volt, párás volt a levegő.

De ott volt egy kóstoló, amit bevalljuk, nagyon élveztünk. Podoveczky bátorsága csak a már ismert avokádókrémig és a tortilláig terjedt, de a többiek végig kóstoltak az összes trópusi gyümölcsöt.

